

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG
Budapest

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] felperes, meghatalmazással igazolt jogi képviselője, dr Csitos Eszter (6000 Kecskemét, Kisfaludy u. 8.) ügyvéd útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27.§-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztem elő:

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria Gfv.VII.30.283/2017/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.637.134/2016/5. számú ítélete alaptörvény ellenes és semmisítse meg azokat, mivel sértik az Alaptörvény B) cikk 1., R) cikk 2., T) cikk 1., XXVIII. cikk 1.) bekezdését.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A megsemmisíteni kért döntés megnevezése:

Kúria Gfv.VII.30.283/2017/2. számú végzése és a Fővárosi Törvényszék 45.Pf.637.134/2016/5. számú ítélete

A határidő-számításhoz szükséges adatok közlése:

A Kúria Gfv. VII. 30.283/2017/2. számú végzését 2017. július 18. napján kézbesítették a részemre. Az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. (Abtv. 30. § (1) bek.). Az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő még nem telt le.

2. Az Alaptörvényben biztosított jogok megnevezése:

Alaptörvény B) cikk 1.,

„(1) Magyarország független, demokratikus jogállam. „

R) cikk 2.,

„(2) Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.

T) cikk 1.,

„(1) Általánosan kötelező magatartási szabályt az Alaptörvény és az Alaptörvényben megjelölt, jogalkotó hatáskörrel rendelkező szerv által megalkotott, a hivatalos lapban kihirdetett jogszabály állapíthat meg. Sarkalatos törvény eltérően is megállapíthatja az önkormányzati rendelet és a különleges jogrendben alkotott jogszabályok kihirdetésének szabályait.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	16/1873-0/2017
Érkezett:	2017 SZEPT 29.
Példány:	1
Kezelőiroda:	
Melléklet:	8
meghatalmazással igazolt jogi	

PESTI KÖZPONTI KERÜLETI BÍRÓSÁG	
TÁJÉKOZTATÓ IRODA 16.	
ÜGYSZÁM	
KEZDŐIRATON:	
ÉRKEZÉS MÓDJA: POSTÁN / E-MAILLEN /	
GYŰJTŐLÁDÁBA / SZEMÉLYESEN / FAXON	
ÉRK.:	2017 -09- 18
PÉLDÁNY.....	FELZET.....
MELLÉKLET.....	KÖZTÜK.....
ÜGYSZÁM:	
KEZDŐIRATON:	

XXVIII. cikk 1.)

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. „

bekezdései.

3. A Kúria döntése az alábbi okokból Alaptörvény ellenes:

[1] Indítványozó a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt kölcsönszerződés létre nem jöttének megállapítása iránt pert indított, továbbá kérte a Tisztelt bíróságtól, hogy kötelezze alperesi pénzügyintézetet 802 497 Ft összeg visszafizetésére jogalap nélküli gazdagodás címén. A PKKB 18.P.85.623/2016/6. számú ítéletével a keresetet elutasította, azt érdemben nem is vizsgálva. Az indítványozó emiatt fellebbezéssel élt a döntés ellen, amit a másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék a 45.Pf.637.134/2016/5. számú ítéletével az első fokú ítéletet helybenhagyta.

A Törvényszék ítélete indokolását akként kezdte, hogy a keresetet a Pp. XXVII. fejezetben foglalt, un. kisértékű ügyekre irányadó szabályok alapján bírálta felül.

A Törvényszék tisztességes eljáráshoz való jogsértése és a „contra legem” jogalkalmazására a későbbiekben még kitérek.

[2] A jogerős ítélet ellen indítványozó felülvizsgálati kérelemmel élt, annak és hatályon kívül helyezését és új határozat meghozatalát, másodlagosan az I. és II. fokú döntések hatályon kívül helyezését és az I. fokú bíróság új eljárás lefolytatására történő utasítását kérte. A Kúria a Gfv. VII. 30.283/2017/2. számú végzésével a felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította azzal, hogy vagyoni jogi ügyben a per tárgyának értéke a hárommillió forintot nem haladja meg, így a Pp. 271.§(2) bekezdése alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Megjegyzem továbbá, hogy az indítványozó kereseti kérelme valójában nem megállapításra irányul, hanem alperesi marasztalásra. Álláspontja szerint a 802 497 Ft összeg megfizetése a tényleges kereseti kérelem és a felperes által kért megállapítás nem tekinthető önálló kereseti kérelemnek.

Álláspontom szerint a Kúria végzése sérti az alaptörvény B) cikk 1., R) cikk 2., T) cikk 1., XXVIII. cikk 1.) bekezdéseit azzal, hogy egyértelműen jogszabályba ütköző módon (kifejezetten a Pp. rendelkezéseit sértve), jogorvoslati lehetőség nélkül elvonja az indítványozó felülvizsgálathoz való jogát, az alábbiak szerint:

[5] A Pp. 271.§(2) bekezdése a felülvizsgálati eljárások esetén az értékhatártól függő kizárásról akként rendelkezik, hogy:

„(2) Nincs helye felülvizsgálatnak olyan vagyoni jogi ügyekben, amelyben a felülvizsgálati kérelemben vitatott érték, illetve annak a 24. §, valamint 25. § (3) és (4) bekezdése alapján, továbbá a 25. § (3) bekezdésének az egyesített perekre történő megfelelő alkalmazásával megállapított értéke a hárommillió forintot nem haladja meg. Ez az értékhatártól függő kizárás nem vonatkozik a sérelemdíj iránt indított perekre, a 23. § (1) bekezdés b) pontjában, valamint a 24. § (2) bekezdés a) pontjában meghatározott ügyekre, valamint azokra az ügyekre, amelyek ingatlan tulajdonára vagy ingatlan terhelő jogra vonatkoznak, vagy ingatlanra vonatkozó jogviszonyból erednek, továbbá valamennyi olyan ügyre, amely megállapításra irányul. „

[6] Vitán felül áll, hogy indítványozó keresete **egy megállapítási kereset**, amely arra irányult, hogy a bíróság egy szerződésről (kölcsönszerződés) állapítsa meg, hogy nem jött létre (konszenzus

hiányában). Maga a Kúria is úgy fogalmaz végzésében, hogy a per tárgya: „a szerződés létre nem jöttének megállapítása.”

A perben az indítványozó felperes semmilyen vagyoni jogi vitát nem kért a bíróságtól eldönteni, csupán anyagi jogait kívánta megóvni azzal, hogy a bíróságtól az adott kötelelem nem létezését kérte deklarálni.

A megállapítási kereset lényege ugyanis a Pp. 123.§-ának értelmezéséből következően is a jogmegóvás.

[7] **Álláspontom szerint a Kúria tehát az érdemi vizsgálatot elutasító végzésében a Pp. 271.§(2) bekezdésének utolsó mondatát egész egyszerűen nem vette figyelembe.** Ha egy bírói fórum egy az ügyre vonatkozó jogszabályi rendelkezést figyelmen kívül hagy, az még önmagában nem feltétlenül érné el az Alkotmányvétséértő szintet. Álláspontom szerint ennek súlya egyedileg vizsgálendő kell legyen az Alkotmánybíróság által, még akkor is ha az nem „szuperbíróság”.

Azonban ha olyan súlyos eljárásjogi hibát vét, amely a kérelmezőt az őt egyébként megillető eljárásból érdemben kizárja, az eléri e szintet. Jelen esetben ez utóbbiról van szó.

A Pp. 271.§(2) bekezdése egyértelműen kijelenti, hogy **minden megállapítás tekintetében megilleti a felet a felülvizsgálathoz való jog** abban az esetben is, ha pertárgy értéke nem éri el a jogszabályban meghatározottakat.

[8] Álláspontom szerint az eljáró Kúria még akkor sem írhatná ezt felül, ha az „általános gyakorlatra” hivatkozna, amelyet egyebekben jelen ügyben nem tett meg, egyszerűen csak törvényellenesen megtagadta a felülvizsgálatot azzal, hogy a kereseti kérelem jogcímét átminősítette indokolásában.

4. A Törvényszék döntése pedig az alábbi okokból Alaptörvény-ellenes:

[9] Az [1] pontban, mint súlyos eljárásjogi szabálysértés mellett – ami álláspontom szerint már önmagában megsérti az Alaptörvény R) cikk 2., és XXVIII. cikk 1.) bekezdéseit és ezáltal alaptörvény-ellenességet eredményez, a döntés érdemi része vonatkozásában is az Alaptörvény B) cikk 1., R) cikk 2., T) cikk 1., XXVIII. cikk 1.) bekezdésének megsértésével jár el.

[10] A Pp. XXVII. fejezetében foglaltak alkalmazására, és így a fellebbezéssel támadott döntés Pp. 392. § (1) bekezdésben foglalt korlátok közötti vizsgálatára jogellenesen, a Pp. szabályaival ellentétesen került sor, korlátozva ezzel az indítványozó jogorvoslati jogát és tisztességes eljáráshoz való jogát is.

A Pp. a kisértékű perek szabályainak alkalmazását ugyanis 3 konjuktív feltételhez köti:

387. § (1) Az I-XIV. Fejezet szabályait az e Részben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni a járásbíróság hatáskörébe tartozó, a 24. és 25. § rendelkezései szerint számítva az egymillió forintot meg nem haladó, kizárólag pénz fizetésére irányuló követelések érvényesítésére indított perekben - a 349. § (4) bekezdésében meghatározott pereket ide nem értve -, amelyekben az eljárás fizetési meghagyással szemben előterjesztett ellentmondás folytán alakult perré, vagy amelyek egyébként a 315. § (2) bekezdése alapján fizetési meghagyásos eljárást követnek (kisértékű perek).

Indítványozó által kezdeményezett eljárás nem fizetési meghagyás során perré alakuló eljárás és nem pénz fizetésére irányul kizárólag a kereseti kérelem.

[11] Indítványozó a Törvényszék elé terjesztett fellebbezésében az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértéseire is hivatkozott, azonban a Törvényszék annak vizsgálatát a [10] pontban rögzített indokkal mellőzte.

[12] A fellebbezés érdemi részre vonatkozó vizsgálata körében a Törvényszék helyesen hivatkozik a Ptk. 205. § és 523. § (1) bekezdésében foglaltakra, azonban jogalkalmazása során a jogszabályokkal teljesen ellentétes megállapításokat tesz, továbbá – hivatkozva az 1/2016 PJE-ben foglaltakra – a jogszabályokat kiterjesztően kívánja értelmezni és alkalmazni, aminek maga a „contra legem” jogalkalmazás lett az eredménye.

[13] Továbbá a Törvényszék – döntése során – a bizonyítási terhet és a bizonyítás elmulasztásának következményeit akként telepítette felperes indítványozóra, hogy a bizonyításra időt és lehetőséget nem biztosított, a tanúbizonyítási indítvány I. fok általi mellőzését – indokolás nélkül – a Törvényszék szükségtelennek tartotta a jogvita elbírálása szempontjából.

Azaz már maga a Törvényszék, mint másodfokon eljáró bíróság az eljárásjogi jogszabálysértések mellett az ügy érdemére vonatkozó kérdésekben a jogszabályoknak megfelelő jogalkalmazást teljes mértékben mellőzte. Logikátlan indokolásának oka – álláspontom szerint – az, hogy még a tényállás teljeskörű tisztázására sem adott lehetőséget indítványozó részére, holott az ügy jellegéből fakadóan egyértelműen a felek szerződéses akarata a legalapvetőbb tárgya a tényállásnak.

Összegezve:

A Kúria és a Törvényszék „contra legem” jogalkalmazása álláspontom szerint három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ér fel az alkotmányossági sérelem szintjére, és sértette az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. Egyrészt a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, a kérelemhez kötöttséget sértette meg, illetve az adott eljárásjogi kérdésre irányadó, hatályos jogi normákat nem alkalmazta.

Másrészt, ezzel párhuzamosan, a Kúria önkényesen járt el akkor, amikor az eljárásjogi kérdésre nyilvánvalóan vonatkozó jogi normákat nem vette figyelembe.

Harmadrészt a Kúria önkényesen járt el akkor is, amikor döntését egy olyan bírósági joggyakorlatra alapította, illetve a joggyakorlat kialakításán munkálkodik, amelyet saját maga formál feltételezhetően azért, hogy szintén önkényesen saját maga döntsön arról, hogy melyik ügyet „kívánja tárgyalni” és melyiket nem.

A Törvényszék „contra legem” jogalkalmazása az ügy eljárásjogi szabályok szerinti (Pp. általános szabályok alkalmazása helyett a kisértékű perek szabályai) megítélése vonatkozásában önmagában sérti a tisztességes eljáráshoz való alapvető jogot, azonban a további – felülvizsgálati kérelmemben is részletesen kifejtett – indokolása és a jogszabályok alkalmazásának a hiánya egyértelműen indítványozó alkotmányos jogainak teljes kizárásával járt.

A fentiekkel összefüggésben álláspontom szerint mind a Kúria, mind a Törvényszék elvonta az indítványozó jogorvoslati jogát, tisztességes eljáráshoz való jogát, XV. cikk (1)-ben rögzített törvény előtti egyenlőségét, mint alapvető emberi jogát, megsértette az Alaptörvény B) cikk 1., R) cikk 2., T) cikk 1., XXVIII. cikk 1.) bekezdését, ezért azok megsemmisítését kérem.

4. Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A panaszosnak nincs lehetősége bírósági jogorvoslattal élni a Kúria által meghozott döntés ellen.

5. Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben: Nem.

6. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi jognyilatkozatot teszem:

A személyes adataim nyilvánosságra hozatalához nem

